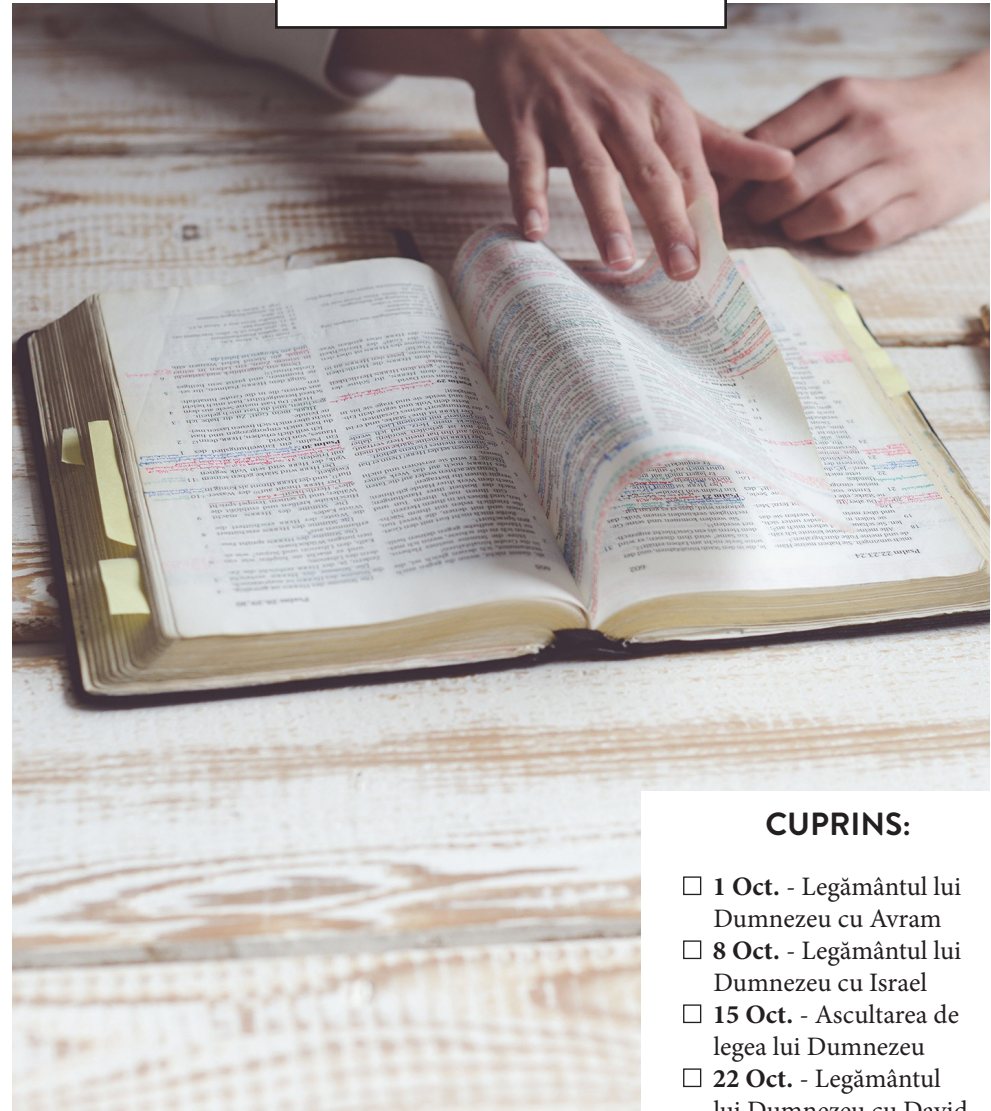

ȘCOALA DUMINICALĂ

OCTOMBRIE 2017

CUPRINS:

- 1 Oct.** - Legământul lui Dumnezeu cu Avram
- 8 Oct.** - Legământul lui Dumnezeu cu Israel
- 15 Oct.** - Ascultarea de legea lui Dumnezeu
- 22 Oct.** - Legământul lui Dumnezeu cu David
- 29 Oct.** - Legământul lui Dumnezeu cu cei întorși din robie

Nume _____

1 OCTOMBRIE 2017

LEGĂMÂNTUL LUI DUMNEZEU CU AVRAM

SCOPUL: Să înțelegem elementele-cheie ale viziunii lui Avram și relația dintre credință și neprihănire.

TEXTUL LECȚIEI

Geneza 15:1-6; 17-21

VERSETUL DE AUR

Geneza 15:18

**„În ziua aceea, Domnul a făcut un legământ cu Avram și i-a zis:
„Seminței tale dau țara aceasta, de la râul Egiptului până la râul
cel mare, râul Eufrat...” — Geneza 15:18**

CONTEXTUL LECȚIEI

(1) Când Dumnezeu a încheiat legământul de părtășie cu Avraam (vezi Gen. 15), El i-a făcut în

mod explicit câteva promisiuni: Dumnezeu va fi pentru Avraam scut și răsplată (Gen. 15:1), el va avea mulți descendenți (Gen. 15:5) și țara Canaanului va fi moștenirea lui (Gen. 15:7; vezi Gen. 15:6, nota; 17:8; compară de asemenea cu 12:1-

Lecțiile trecutului au fost recapitulate de Neemia pentru a fi așezate ca un prag pe care să fie clădit un altfel de viitor. Așa cum se spune: „Cine nu învață din greșelile trecutului este în pericol să le repete“. Neemia vrea să evite așa ceva și-i face pe cei din jur să ia decizii categorice pentru un viitor care să fie mai bun.

Biblia ne-a fost lăsată ca o carte de învățătură cu ca un roman de divertisment. Apostolul Pavel va spune clar lucrul acesta când îi va scrie lui Timotei:

„Tu să rămâi în lucrurile pe care le-ai învățat și de care ești deplin încredințat, căci știi de la cine le-ai învățat: din pruncie cunoști Sfintele Scripturi, care pot să-ți dea înțelepciunea care duce la mântuire, prin credința în Hristos Isus. Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună“ (2 Tim. 3:14-17).

PREZENTAREA LECȚIEI

- 1. Implorarea lui Dumnezeu (Neemia 9:32-37)**
  - Dumnezeu credincios (v. 32a)
  - Popor necredincios (v. 32b-37)
- 2. Promisiunea făcută lui Dumnezeu (Neemia 9:38; 10:28-29)**
  - Angajamentul poporului (9:38)
  - O ceremonie solemnă (10:28-29)

APLICAȚII PRACTICE

- Una dintre caracteristicile remarcabile ale lui Neemia (atât cartea cât și omul) este prioritatea rugăciunii. Resursele de studiu biblic pe care le avem la dispoziție sunt numeroase; dar deseori uităm să folosim cea mai importantă și accesibilă resursă: rugăciunea ferventă.
- Rugăciunea a avut un rol important în reînnoirea legământului.

29 OCTOMBRIE 2017

LEGĂMÂNTUL LUI DUMNEZEU CU CEI ÎNTORȘI DIN ROBIE

SCOPUL: Să înțelegem natura rugăciunilor poporului lui Dumnezeu și credințioșia lui Dumnezeu în contrast cu lipsa de credințioșie a poporului Israel.

TEXTUL LECȚIEI

Neemia 9:32-38

VERSETUL DE AUR

Neemia 9:33

“Tu ai fost drept în tot ce ni s-a întâmplat, căci Te-ai arătat credincios, iar noi am făcut rău.” — Neemia 9:33

CONTEXTUL LECȚIEI

Pocăința adevărată trebuie pecetluită cu hotărâri pe măsura ei. O simplă

păreră de rău fără o schimbare radicală a vieții nu este suficientă. Regretul ne atinge inima, dar pentru o schimbare autentică este nevoie de ceva care să ne atingă mintea și să ne copleșească voința.

3; vezi articolul CHEMAREA LUI AVRAAM).

(2) Dumnezeu i-a cerut lui Avraam să răspundă cu credință la aceste promisiuni, să le accepte și să se încreadă în Dumnezeu ca Domn al său. Fiindcă el a făcut așa, Avraam a fost acceptat de Dumnezeu și toate acestea i s-au socotit ca neprihănire (Gen. 15:6) și a fost întărit într-o părtășie personală cu El.

(3) Credința nu numai că a fost necesară pentru a primi legământul, ci Dumnezeu a cerut, de asemenea, ca Avraam să facă un sincer efort de a fi plăcut Lui printr-o viață de ascultare, aceasta fiind o condiție a continuării binecuvântărilor legământului.

(a) Dumnezeu a cerut ca Avraam să umble înaintea Lui și „să fie rară prihană” (vezi Gen. 17:1, nota). Cu alte cuvinte, dacă credința sa nu ar fi fost însoțită de ascultare (compară cu Rom. 1:5), Avraam n-ar mai fi fost apt să participe la scopurile veșnice ale lui Dumnezeu.

(b) într-o anumită împrejurare, Dumnezeu l-a încercat pe Avraam poruncindu-i să-l jertfească pe fiul

său Isaac. Avraam a trecut testul și, prin urmare, Dumnezeu a promis să mențină legământul Său cu el (vezi Gen. 22:18, nota)

(c) Dumnezeu i-a spus lui Isaac în termeni preciși că binecuvântările legământului erau încă în vigoare și vor fi trecute asupra lui, pentru că Avraam a ascultat de El și a păzit poruncile Sale (Gen. 26:4, 5).

(4) Dumnezeu a poruncit, în mod explicit, lui Avraam și urmașilor săi să aibă grijă ca fiecare nou-născut de parte bărbătească din casa sa să fie tăiat împrejur (Gen. 17:9-13). Dumnezeu a arătat și în continuare că orice bărbat care nu a fost tăiat împrejur va fi îndepărtat din mijlocul poporului lui Dumnezeu (Gen. 17:14), deoarece el a călcat legământul. Cu alte cuvinte, refuzul de a asculta de Dumnezeu va conduce la încetarea binecuvântărilor legământului.

(5) Legământul lui Dumnezeu cu Avraam a fost numit un „legământ veșnic” (Gen. 17:7). Dumnezeu a intenționat ca legământul să fie permanent. Totuși, el va fi rupt de urmașii lui Avraam, astfel că Dumnezeu nu va mai fi legat de

promisiunile Sale. De exemplu, promisiunea Sa că țara Canaanului va fi o posesiune veșnică pentru Avraam și urmașii săi (Gen. 17:8) a fost încălcată prin apostazia lui Israel și necredințioșia lui Iuda ca și prin refuzul lor de a asculta de legea lui Dumnezeu (Is. 24:5; Ier.31:32); astfel Israel a fost dus în robie în Asiria (II împ. 17), în timp ce Iuda a fost dus mai târziu captiv în Babilon (vezi II împ. 25; II Cron. 36; Ier. 11:1-17; Ez. 17:16-21).

PREZENTAREA LECȚIEI

---

1. Teamă (Geneza 15:1-3)

- Protecția lui Dumnezeu (v. 1)
- Avram protestează (v. 2- 3)

2. Asigurare (Geneza 15:4-6)

- Dumnezeu binecuvintează (v. 4-5)
- Avram crede (v. 6)

3. Afirmare (Geneza 15:17-21)

- Ceremonia (v. 17)
- Confirmarea legământului (v. 18-21).

APLICAȚII PRACTICE

- Biblia nu ascunde slăbiciunile sau căderile eroilor credinței. Avram nu a avut întotdeauna o credință perfectă. Totuși, credința lui i-a fost socotită ca neprihănire.
- Când credința noastră este slabă suntem încurajați de exemplul lui Avram.

Samuel 7:1-6)

- Ambiția lui David (v. 1-2)
- Aprobarea lui Natan (v. 3)
- Alternativa lui Dumnezeu (v. 4-6)

2. Trecerea în revistă a

trecutului (2 Samuel 7: 8-10)

- Binecuvântările asupra lui David (v. 8-9)
- Binecuvântările asupra poporului Israel (v. 10)

3. Definirea promisiunii (2

Samuel 7:12-16)

- Un urmaș special (v. 12)
- O misiune specială (v. 13)
- Disciplină specială (v. 14-15)
- Domnie specială (v. 16)

APLICAȚII PRACTICE

- Fiecare dintre noi se poate identifica cu David din perspectiva pasajului din 2 Samuel 7:8-9. Dumnezeu ne-a luat de unde eram, pierduți, și ne-a adus în familia Lui.
- În Efeseni 2:1-3 Pavel descrie situația căzută a lumii, după care prezintă soluția: (2:4-5)

„Dumnezeu, care este bogat în îndurare, ... ne-a adus la viață împreună cu Hristos.”

8 OCTOMBRIE 2017

LEGĂMÂNTUL LUI DUMNEZEU CU ISRAEL

SCOPUL: Să înțelegem care au fost cerințele și restricțiile impuse poporului Israel la Sinai și de ce a fost important ca poporul să urmeze cu strictețe condițiile impuse de Dumnezeu.

TEXTUL LECȚIEI

Exod 19:16-25

VERSETUL DE AUR

Exod 19:17

“Moise a scos poporul din tabără, spre întâmpinarea lui Dumnezeu, și s-au așezat la poalele muntelui.” — Exod 19:17

CONTEXTUL LECȚIEI

LEGĂMÂNTUL DE LA MUNTELE SINAI (HOREB). Dumnezeu a făcut un legământ cu Avraam și

l-a reînnoit cu Isaac și Iacov (vezi articolul LEGĂMÂNTUL LUI DUMNEZEU CU AVRAAM, ISAAC ȘI IACOV). Legământul Său cu Israeliții, făcut la poalele Muntelui Sinai (vezi Ex. 19:1) conține două principii de bază dezvoltate în articolul sus menționat: (1) Numai

domnie” (vezi de asemenea Psalmul 89:34-36). Această promisiune că tronul împărăției poporului lui Dumnezeu va fi ocupat pentru totdeauna de sămânța lui David este exact fagăduința pe care Dumnezeu a făcut-o lui David în 2 Samuel 7 (de reținut în mod special versetul 16). În plus, mai departe, în 2 Samuel, David însuși face o referire la „legământul veșnic” pe care Dumnezeu l-a făcut cu el (2 Samuel 23:5), fără îndoială făcând aluzie la 2 Samuel, capitolul 7.

(2) Aceleași două principii, prezente în alte legăminte ale Vechiului Testament, și aici: numai Dumnezeu stabilește promisiunile și obligațiile legământului Său, oamenii trebuind să le accepte în credință și ascultare (vezi articolele Legământul lui Dumnezeu cu Avraam, Isaac și Iacov și Legământul lui Dumnezeu cu israelitii). (a) În acest legământ încheiat cu David, Dumnezeu a făcut o promisiune cu efect foarte apropiat, și anume că El va întări împărăția fiului lui David, Solomon, care va zidi o casă pentru Domnul, adică Templul (2 Samuel 7:11-13). (b) În același timp, promisiunea lui Dumnezeu că dinastia lui David va dura pentru totdeauna peste israeliți era condiționată de ascultarea cu

credințioșie a lui David și a urmașilor săi. Cu alte cuvinte, acest legământ era veșnic numai în sensul că Dumnezeu intenționa să mențină totdeauna un fiu al lui David pe tron la Ierusalim, doar dacă mai-marii lui Iuda Îi rămâneau credințioși și ascultători.

(3) În următoarele patru secole, urmașii lui David au rămas neîntrerupt pe tronul lui Iuda. Dar când împărații lui Iuda, mai ales Manase și cei care au domnit după împăratul Iosia, s-au răzvrătit în mod continuu împotriva lui Dumnezeu prin închinarea la idoli și prin neascultare de Legea Sa, Dumnezeu, în final, i-a îndepărtat de la tron. El a îngăduit lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, să invadeze țara lui Iuda, să asedieze cetatea Ierusalimului și în final să distrugă cetatea cu Templul ei (vezi 2 Împărați 25; 2 Cronici 36). Poporul lui Dumnezeu era acum, pentru prima oară după robia egipteană, sub stăpânirea cărmuitorilor străini.

PREZENTAREA LECȚIEI

1. Respingerea planului (2

22 OCTOMBRIE 2017

LEGĂMÂNTUL LUI DUMNEZEU CU DAVID

SCOPUL: Să înțelegem elementele principale ale promisiunii legământului lui Dumnezeu cu David și felul în care Domnul Isus este cel care a împlinit această promisiune.

TEXTUL LECȚIEI

2 Samuel 7:1-6, 8-10, 12-16

VERSETUL DE AUR

2 Samuel 7:16

“Ci casa ta și împărăția ta vor dăinui veșnic înaintea Mea și scaunul tău de domnie va fi întărit pe vecie.” — 2 Samuel 7:16

CONTEXTUL LECȚIEI

Natura legământului cu David

(1) Deși cuvântul „legământ” nu apare de fapt în 2

Samuel 7, este clar că Dumnezeu încheiase un legământ cu David. În Psalmul 89:3-4, de exemplu, Dumnezeu spune: „Am făcut un legământ cu alesul Meu” — zice Domnul — iată ce am jurat robului Meu David, îți voi întări sămânța pe vecie și-n veci îți voi așeza scaunul de

Dumnezeu stabilește făgăduințele și obligațiile legământului Său, și (2) oamenii trebuie să le accepte în credință plină de ascultare. Principala diferență între acest legământ și cel precedent este că Dumnezeu a precizat făgăduințele și responsabilitățile acestuia înainte de a-l consfinți (Ex. 24:1-8).

(1) Promisiunile lui Dumnezeu cuprinse în acest legământ erau, în esență, aceleași cu cele făcute lui Avraam (vezi Ex. 19:1). El promitea (a) să dea Israeliților țara Canaanului după ce îi va răscumpăra din robia egipteană (Ex. 6:3-6; 19:4; 23:20, 23), și (b) să fie Dumnezeul lor și să-i adopte ca popor al Său (EX. 6:7; 19:6; vezi Deut. 5:2). Ultimul scop al lui Dumnezeu era să aducă în lume pe Mântuitorul prin intermediul poporului legământului.

(2) Înainte să îplinească toate aceste promisiuni, Dumnezeu a cerut Israeliților să se oblige să păzească legile Sale făcute cunoscute în timpul șederii la Muntele Sinai. După ce Dumnezeu a revelat cele Zece Porunci și multe alte legi ale legământului (vezi articolul LEGEA VECHIULUI TESTAMENT), Israeliții au jurat într-un glas: „Vom

face tot ce a zis Domnul” (Ex. 24:3). Fără această făgăduință solemnă de a accepta cerințele Legii lui Dumnezeu, legământul dintre ei și Domnul Dumnezeu nu ar fi fost confirmat (compară cu Ex. 24:8).

(3) Această înțelegere de a păzi Legea lui Dumnezeu a rămas o condiție a legământului. Numai prin stăruința în ascultarea de poruncile Domnului și prin aducerea jertfelor stabilite în legământul Său Israel putea să rămână ca posesiune a lui Dumnezeu păstrată cu grijă și să nu întrerupă primirea binecuvântărilor Sale. Cu alte cuvinte, alegerea pentru totdeauna a lui Israel ca popor al lui Dumnezeu a fost condiționată de ascultarea de El ca Domn al lor (vezi Ex. 19:5).

(4) De asemenea, Dumnezeu a arătat în mod limpede ce urma să se întâmple dacă cei din poporul Său nu ar fi păzit obligațiile legământului. Pedepsa pentru neascultare era îndepărtarea din mijlocul poporului legământului, fie prin alungare, fie prin moarte (vezi Ex. 31:14-15). Această pedeapsă repetă avertismentul dat de Dumnezeu în timpul exodului potrivit căruia aceia care aveau să nu respecte

ce judecă vii și morții.

Natura întregă a servit ca decor pentru majestatea divină. Muntele plin de fum și foc, tunetele teribile și glasul cu o intensitate extraordinară au fost parte din puterea cu care Dumnezeu putea să-i zdrobească pe oameni. Cu spaima morții în suflet, evreii cer să nu mai fie supuși unui asemenea tratament. Dumnezeu și-a atins scopul. Oamenii au învățat atunci necesitatea unui mijlocitor între ei și sfințenia divină.

PREZENTAREA LECȚIEI

---

1. Frica de Domnul (Exod 20:18-21)

- Poporul îi cere lui Moise să îi reprezinte (v. 18-19)
- Răspunsul pentru popor (v. 20)
- Apropierea de Dumnezeu (v. 21)

2. Vocea lui Dumnezeu (Exod 20:22-23)

- Dumnezei falși (v. 22-23)
- Închinarea adevărată (v. 24-26)

APLICAȚII PRACTICE

- Dumnezeu așteaptă ascultare din partea poporului Lui, atât în Vechiul cât și în Noul Testament.
- Chiar dacă în baza noului legământ nu mai trebuie să aducem jertfe de ardere de tot, Dumnezeu ne cere același lucru: ascultare.

instrucțiunile pentru ținerea Paștelui urmau să fie excluși din popor (Ex. 12:15, 19; 12:15). Acestea nu erau amenințări fără temei. La Cades, de exemplu, când Israelii s-au răzvrătit împotriva Domnului, din necredință, și au refuzat să intre în Canaan deoarece s-au temut de locuitorii lui, Dumnezeu S-a mâniat pe ei și i-a făcut să pribegască în pustie pentru următorii treizeci și nouă de ani; acolo, toți Israelii care depășeau vârsta de douăzeci de ani au murit (excepție făcând Caleb și Iosua, vezi Num. 13:26-14:39; 14:29,). Neascultarea și necredința lor i-au adus în situația de a pierde dreptul de a intra în țara odihnei promisă de Dumnezeu (compară cu Ps. 95:7-11; Evr. 3:9-11, 18).

(5) Ascultarea pe care Dumnezeu o aștepta de la poporul Său nu era desăvârșită, ci o ascultare sinceră și plină de zel. Inerentă legământului era recunoașterea faptului că, din când în când, din cauza slăbiciunii naturii umane, ei puteau să cadă (vezi Deut. 30:20,). Pentru a șterge vinovăția păcatului și a împăca poporul cu Sine, Dumnezeu a prevăzut sistemul jertfelor în general și, în particular, în fiecare an, Ziua Ispășirii (vezi articolul

ZIUA ISPĂȘIRII,). Poporul putea să-și mărturisească păcatele, să aducă diferite jertfe și să se împăce cu Domnul, însă Dumnezeu urma să judece cu asprime neascultarea, răzvrătirea și apostazia intenționate.

(6) Prin legământul Său cu Israelii, Dumnezeu a urmărit ca oamenii din alte popoare, observând credințioșia lui Israel față de Dumnezeu și binecuvântările care o însoțesc, să dorească să se apropie de Domnul și să devină o parte a adunării celor credincioși (Deut. 4:6,). Apoi, prin Răscumpărătorul promis, neamurile lumii urmau să fie invitate să accepte, de asemenea, aceste promisiuni. Așadar, legământul i a avut un accent misionar.

PREZENTAREA LECȚIEI

---

1. Un munte sfânt (Exod 19:16-19)

- Poporul se teme (v. 16)
- Poporul se apropie (v. 17-19)

2. Un mesaj solemn (Exod 19:20-25)

- Chemarea lui Moise

- (v. 20)
- Avertizarea poporului (v. 21-23)
- Chemarea lui Aron (v. 24a)
- Comunicarea avertizării (v. 24b, 25)

APLICAȚII PRACTICE

- Scriptura – Vechiul Testament și Noul Testament – prezintă în mod clar și consecvent atât îndurarea cât și mânia lui Dumnezeu.
- Un pasaj ca cel de azi nu trebuie să ne facă să-L vedem pe Dumnezeu ca fiind distant și lipsit de iubire. În același timp, faptul că și-a arătat iubirea față de noi prin întruparea Domnului Isus nu trebuie să ne diminueze frica sau reverența față de Dumnezeu.

15 OCTOMBRIE 2017

ASCULTAREA DE LEGEA LUI DUMNEZEU

SCOPUL: Să înțelegem reacția poporului Israel în prezența lui Dumnezeu la Sinai și ce înseamnă adevărata frică de Domnul.

TEXTUL LECȚIEI
Exod 20:18-26

VERSETUL DE AUR
Exod 20:24

“Să-Mi ridici un altar de pământ, pe care să-ți aduci arderile-de-tot și jertfele de mulțumire, oile și boii. În orice loc în care Îmi voi aduce aminte de Numele Meu, voi veni la tine și te voi binecuvânta.”

— Exod 20:24

CONTEXTUL LECȚIEI

Mesajul lui Dumnezeu dat evreilor la Sinai a constat în conținutul legii și în contextul evenimentului.

Înfățișarea întregii întâmplări a inspirat poporului spaimă și uimire. Nu întâmplător! Dumnezeu a vorbit altădată într-un susur blând și subțire, dar la Sinai El a vrut să-i ducă pe evrei în fața scaunului de judecată divină. Sinai este anticamera Tribunalului Suprem, scaunul Celui